

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 818/2020
28.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Раде Милутиновић адвокат из ..., против туженог ШПИК „Иверица“ ДОО из Ивањице, чији је пуномоћник Мишко Димитријевић, адвокат из ..., ради исплате потраживања из радног односа, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 513/17 од 11.04.2017. године, у седници већа одржаној 28.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 513/17 од 11.04.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ивањици П1 48/16 од 02.11.2016. године, у првом ставу изреке делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу, на име неисплаћених зарада због незаконитог отказа за период од фебруара 2008. године до новембра 2013. године, исплати појединачно означене месечне износе са наведеном законском затезном каматом. У другом ставу изреке обавезан је тужени да за тужиоца уплати и обрачуна доприносе за обавезно социјално осигурање на износе из претходног става изреке. У трећем ставу изреке одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужени обавезе да му, на име неисплаћених зарада, исплати износе веће од досуђених у првом ставу изреке са означеном законском затезном каматом. У четвртном ставу изреке тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 75.000,00 динара. Пресуда Основног суда у Ивањици П1 48/16 од 02.11.2016. године је исправљена решењем Основног суда у Ивањици П1 48/16 од 09.01.2017. године у четвртном ставу изреке,

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 513/17 од 11.04.2017. године, у првом ставу изреке одбијене су као неосноване жалбе странака и потврђена првостепена пресуда у првом, другом и трећем ставу изреке. У другом ставу изреке, укинута је првостепена пресуда у четвртном ставу изреке и решење истог суда о исправци и предмет је у укинутим деловима враћен првостепеном суду на поновни поступак.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници ради исплате потраживања из радног односа, поднета је 18.02.2008. године, али је поднеском од 24.10.2016. године преиначена тако да вредност предмета спора побијаног дела на дан преиначења износи 1.708.843,96 динара.

Како вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић